

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: שטיין	שם פרטי: ז'אן נאנט
--------------------	-----------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: ברונשוויג	שם נעורים: ברונשוויג	בלועזית Brunschwig
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: ז'אן ננט	מין: ז / נ	בלועזית Jane Nanett
מקום לידה (ישוב, מחוז): ליון	ארץ לידה: צרפת	בלועזית Lyon
שם פרטי של האב: לוסיאן לייב יהודה	שם פרטי ושם נעורים של האם: רנה כהן	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		
שם נעורים של האישה: ליון	ארץ המגורים: צרפת	בלועזית Lyon
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: בית ספר	חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): ליון, גרנוב		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור:	תאריך השחרור: 1945	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? ליון
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):	שנת עליה: 1981

<p align="center">נא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה</p> <p>(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):</p> <p align="right">נא לכתוב בגוף ראשון</p>
<p align="right">היינו משפחה עם 3 ילדים – שתי בנות ובן וגרנו בליון.</p>
<p align="center">נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה</p> <p>(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):</p>
<p>הגרמנים באו בזמן שהייתי בבית הספר ולקחו את כל הרהיטים שלנו. הייתי בת 9 והייתי צריכה לעבוד. לא זוכרת הרבה פחדתי כשראייתי את הקסקט של הגרמנים. אבי נלקח על ידי הגרמנים לבית הסוהר. כשאח שלי חזר התחבאנו. מכיוון שאבי שוויצרי, אחי הלך לקונסוליה השוויצרית ואמר שהגרמנים לקחו את אבא שלי. השוויצרים עשו הכל כדי לשחררו והם הצליחו בכך אבל רק בסוף המלחמה.</p> <p align="right">במהלך המלחמה הסתתרנו בהרבה מקומות בצרפת כמו ליון וגרנוב. דוד של אמא שלי נלקח לאושוויץ עם 32 אנשים, שלא חזרו..</p>
<p align="center">נא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ</p> <p>(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):</p>
<p>בסוף המלחמה חזרנו כולנו הביתה. זה היה לא קל, ללא עבודה, ללא עזרה בבית ריק. אבי חזר לעבוד, אבל היה לו קשה עם 3 ילדים. אני הלכתי לבית הספר בליון. כשאימי נפטרה ב-1952 החלו אצלי בעיות בזיכרון שהחמירו עם השנים. הכרתי את בעלי בצרפת והתחתנו במאי 1956.</p>
<p align="center">נא ספרי/ על חיך בארץ</p> <p>(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו')::</p>
<p>בינואר 1981 עלינו לארץ למרכז קליטה במבשרת ציון, בו היינו שנה. לאחר מכן הגענו לירושלים. אחי נפטר בשנת 1991 ואחותי נפטרה ב-1998. כיום יש לי 6 ילדים, כולם גרים בירושלים. מתוכם 3 ילדים גרים איתנו בבניין. יש לי בעיות בריאותיות, המצב לא קל. אני יוצאת מהבית רק כדי ללכת לרופא.</p>
<p align="right">ראיון: סמדר שילה ירושלים. נובמבר 2009</p> <p align="right">עריכה: קרן אלמוג</p>